

Герас Віталій

(науковий керівник: д.е.н., професор, професор кафедри менеджменту, публічного управління та персоналу ЗУНУ Желюк Т.Л.)

ФУНКЦІОНАЛЬНА ДІЯЛЬНІСТЬ МІГРАЦІЙНОЇ СЛУЖБИ В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ МІСЦЕВОГО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ

Міграційні явища і процеси впливають на різні сторони життя та праці в регіоні. Вони можуть обумовлювати як негативні виклики, так і нові можливості для регіонального розвитку – появи на вітчизняному ринку праці фахівців, які володіють зарубіжним досвідом, кваліфікаціями, мовами тощо [1]. Виникнення новітніх міграційних потреб населення диктує потребу розвитку інфраструктури ринку праці мігрантів, інституалізації регіонального міжкультурного менеджменту – важливого інструменту ефективізації усієї соціальної політики у державі. Вплив міграційних процесів на місцевий економічний розвиток варто досліджувати з позицій концепцій соціального капіталу; відтворення населення; міграційного капіталу; духовно-інформаційної мобільності нації.

Відповідальність за визначення міграційної політики розділено між Міністерством внутрішніх справ України (МВС) та Міністерством соціальної політики України, у той час як Державна міграційна служба України (ДМС) реалізує міграційну політику та надає рекомендації щодо неї. Ця сфера врегульована такими законами України: «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства», «Про імміграцію», «Про прикордонний контроль», «Про зовнішню трудову міграцію» та «Про порядок виїзду з України і в'їзду в Україну громадян України». Ці закони врегульовують такі аспекти, як права мігрантів, перетинання кордону, імміграційні та еміграційні процедури. Їх доповнюють підзаконні нормативно-правові акти Кабінету Міністрів України та інших відповідних органів державної влади, таких як МВС, Міністерство закордонних справ України, Мінсоцполітики та Державна прикордонна служба України.

Нині в Україні немає комплексної програми, спрямованої на заохочення повернення власних громадян, які переселилися за кордон. Створення умов для повернення українських емігрантів має бути однією з цілей політики в Стратегії державної міграційної політики (щодо всіх емігрантів), однак це положення ще не розвинене в імплементаційних документах, а також в Законі України «Про зовнішню трудову міграцію» (лише щодо трудових мігрантів). Що стосується реінтеграції тих, хто вирішив повернутися, Україна має план заходів щодо реінтеграції лише однієї категорії таких мігрантів, а саме, трудових мігрантів та членів їхніх сімей. Документ лише коротко згадує про створення сприятливих умов для повернення в Україну та інтеграції діячів науки та культури, кваліфікованих спеціалістів і робітників, потреба в яких є відчутною для національної економіки. Кодекс цивільного захисту, який є основним законом України щодо управління кризовими ситуаціями, не містить положень щодо міграційних питань чи переміщень, викликаних кризами. Так само відсутні стратегії щодо зниження ризиків від стихійних лих та управління міграційними переміщеннями, спричиненими погіршенням стану довкілля.

Національна стратегія розвитку не розглядає питання переміщення, однак існує окрема цільова стратегія, що стосується інтеграції внутрішньо переміщених осіб. В Україні немає плану на випадок надзвичайних ситуацій для управління широкомасштабними переміщеннями населення, зокрема, спрямованими в країну з-за кордону, у кризових ситуаціях (попри те, що правова основа для розробки такого плану міститься у Законі України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту»).

Для того, щоб міграційні потоки працювали на користь місцевого розвитку необхідно укласти Меморандуму про співпрацю між Головним управлінням Державної міграційної служби України у Тернопільській, Головним управлінням Державної фіскальної служби та Головним управлінням Держпраці у Тернопільській області. Головною метою Меморандуму мають бути спільні дії, спрямовані на

розроблення та реалізацію спільних програм, спрямованих на підвищення правосвідомості та податкової культури учасників ринку праці (іноземці, резиденти/нерезиденти, суб'єкти господарювання), а також рівня їх довіри до органів міграційної служби, податкової та державної служби праці.

Використані джерела

1. Наслідки міграційних процесів: нові виклики та можливості для регіонів / НАН України, ДУ «Інститут регіональних досліджень імені М.І.Долішнього»; наук. ред. У.Я.Садова. Львів, 2015. 252 с.

Голош Світлана

(науковий керівник: д.наук з держ. управл., доцент, проф. кафедри менеджменту, публічного управління та персоналу ЗУНУ Толуб'як В. С.)

ФУНКЦІЇ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В СФЕРІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Сфера охорони здоров'я є складною суспільною динамічною системою, яку людське суспільство на кожному етапі свого розвитку створює і використовує для здійснення великого комплексу заходів, спрямованих на охорону і постійне поліпшення здоров'я кожної людини і суспільства загалом, зокрема на накопичення наукових медичних знань і використання їх в цілях широкої індивідуальної і суспільної профілактики захворювань, розпізнавання і лікування хвороби, а також збільшення тривалості життя людей.

Невід'ємною складовою ефективного функціонування закладу охорони здоров'я є впровадження методик сучасного стратегічного управління на основі комплексного аналізу зарубіжного досвіду менеджменту в сфері охорони здоров'я і його адаптації до специфіки національної системи охорони здоров'я.

Аналізуючи різні наукові підходи щодо визначення функціональних сфер стратегічного управління закладу охорони здоров'я, вважаємо за доцільне навести найбільш узагальнене